

Udløsningsret er betinget af, at der betales Koncessionshaveren en ved Vurdering af uvildige Mænd fastsat Pris for samtlige Koncessionshaverens Havne- og Dokanlægene paa St. Thomas vedrørende Ejendele, jfr. ovenfor, dog at Overtagelsen ikke kan forlanges mod ringere Betaling end den Pris, hvori hele Anlægget med Tilbehør staar Koncessionshaveren, og, for saa vidt han ikke i de sidste 10 Aar før Overtagelsen har faaet sin i Anlægene indestaaende Kapital forrentet med 5 pCt. p. a., med Tillæg af et Beløb, der svarer til det deri manglende. Saafremt Koncessionen skulde være overgaaet til et Aktieselskab, skal dette dog kunne vælge at forlange den Kurs, hvortil Aktierne gennemsnitlig have været noterede paa Københavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar. Gennemsnittet for hvert Aar fremkommer ved at tage $\frac{1}{12}$ af Summen af Middeltallene af hver Maanedes højeste og laveste Kurs. Aktionærerne skulde dog i intet Tilfælde kunne fordres udløste under pari Kurs, ligesom de ikke skulde kunne gøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr. Disse Bestemmelser ere omrent ensartede med dem, der gælde for det københavnske Frihavnsaktieselskab.

Saa kommer jeg til de Bestemmelser, der skulde være om Selskabets nationale Karakter. Det bestemmes først, at Koncessionshaveren skal have Hjemsted og Værneting paa de dansk-vestindiske Øer eller i Moderlandet, paa sidstnævnte Sted ved den kongelige Landsoverret samt Hof- og Stadsret i København eller den Ret, der til enhver Tid maa anses for svarende til denne, som første Instans. Den anden Bestemmelse er den, at Flertallet af Konsortiets Medlemmer, saafremt et saadant er Koncessionshaver, og Flertallet af Aktieselskabets Bestyrelse, saafremt et saadant er Koncessionshaver, skal være Personer, der have dansk Indfødsret. Man har fra Konsortiets Side næret nogen Betænkelighed ved denne Bestemmelse, idet man har ment, at den maaske kunde gøre det vanskeligt at skaffe fremmed Kapital. Men jeg maa mene, at det er rigtig at fastholde den, idet det er af saare væsentlig Betydning, at Ledelsens fuldt ud nationale Karakter for bestandig opretholdes.

— Dernæst følge de sædvanlige Bestemmelser, at hvis Koncessionshaveren væsentlig misligholder sine Forpligtelser, kan Koncessionen ved Dom efter Paastand af Finansministeriet erklæres forbrudt, og at alle Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Forstaaelse af Koncessionen afgøres af Finansministeren.

Jeg kommer nu til det sidste Punkt, der fremtræder som Tillæg til Koncessionen, og som har været et af de vanskeligste Spørgsmaal under disse Forhandlinger. Det er Frihavnsspørgsmaalet. Som det vil erindres, blev i 1906 den da bestaaende meget lave Told paa St. Thomas, saa vidt jeg erindrer 3 pCt. Værditold, forandret til 6 pCt. Denne Forhøjelse af Tolden skete ikke uden store Betænkeligheder fra St. Thomas' Kolonialraads Side. Byen Charlotte Amalie er jo praktisk set St. Thomas, og for et særligt handelsdrivende Samfund gælder det naturligt at have saa lave Toldsatser som muligt. Nu har man ganske vist fra Toldvæsenets Side vist en overordentlig Liberalitet med Hensyn til at yde Lempelser for saadant Gods, som oplægges til Udførsel til Skibe; i saa Henseende har man stillet sig særdeles imødekommende. Men dette kan dog ikke være fuldt tilfredsstillende, og derfor var det ganske rimeligt, at Koncessionshaveren ønskede at faa Tilladelse til et Frihavnsanlæg indenfor den nye Havns Omraade. Jeg mente imidlertid ikke at kunne gaa ind herpaa, idet et saadant Frihavnsanlæg vilde kunne komme til paa en meget ubehagelig Maade at konkurrere med de næringsdrivendes Interesser i Charlotte Amalie By og ved Havnen, saaledes: som den nu er, og da jeg som før nævnt fastholder Ønsket om, at denne Sag maa kunne løses med god Villie fra St. Thomas' Side og i Følelsen af, at der herved gives dem en hjælpende Haand og vises dem en virkelig Velgerning, kunde jeg ikke gaa ind paa at give Koncessionshaveren en saadan Fortrinsret, som det vilde være, hvis han aleneskulde have Frihavnsret. Jeg fik derfor gennemført den Løsning, der her findes optagen i Koncessionen, og som vil kunne synes at være noget drastisk, men som jeg tror absolut er den rette. Det er nemlig den at gøre hele St. Thomas og St. Jan til eet stort